Ч. 236. Четвер 4 падолиста (22 жовтня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Сторонництва супротив бар. Бінерта. — З Грециї. — Небезпечність заворушене в Кореї.

„Slavische Korresp.“ доносить: Президент міністрів бар. Бінерт повідомив вчера бувших міністрів ческих др. Брафа і др. Жачка, що їх просьбу о димісию цісар приймив. П. президент міністрів вручив їм письма цісарскі з подякою за співучасть в справах правліня. Оба бувші міністри будуть в четвер приняті цісарем на авдиенциї і зложать присягу в своїм новім достоїнстві тайних радників.

„Die Zeit“ доносить, що становище німецкого міністра земляка др. Шрайнера захитане. Причиною того есть обставина, що бар. Бінерт хоче обмежити круг діланя міністрів земляків, в чім підопруть его християнскі суспільники.

Ухвалені соймами Австриї долішної і горішної, Сольногорода і Форальберґу проєкти законів в справі краєвого язика в соймах і автономічних урядах і викладового язика в семинариях учительских і середних школах одержали цісарску санкцию.

Президия палати послів наміряе остро примінювати приписи реґуляміну до послів, котрі не ходять на засїданя комісий Ті приписи постановляють, що посол неприсутний на кількох засїданях тратить мандат до комісиї. На нинїшні засїданя комісийні розіслано телеграфічні запрошеня.

„Korresp. Centrum“ доносить, що „Унїя славяньска“ на найблизшім засїданю постановить не входити в ніякі переговори з бар. Бінертом. Сторонництво християньско-суспільне, котре не бажає собі урядничого кабінету, обійме між парляментарними сторонництвами посередництво.

Виконуючий комітет молодоческого сторонництва відбув вчера засїдане, на котрім п. Крамарж здав справу з політичної ситуациї. То справозданє доповнили посли Пацак, Фідлер і Скарда. Однодушно ухвалено довіре клюбови з жаданем, аби клюб з цілою рішучостию працював над усуненем теперішної антическої системи правліня, бо правительство в теперішнім своїм складі не способне управильнити політичні відносини. Затверджено внесене що до поступованя членів сторонництва в народній раді, на скликанім тою радою конґресі послів всїх ческих сторонництв. Бесїдником вибрано пос. Фідлера.

Як віденьскі часописи доносять, мав бар. Бінерт заявити, що в правительственних кругах мають намір не скликувати повного засїданя палати послів аж до часу, коли настане зближене Чехів до Німців. Нагодою до такого зближеня і виміни гадок між послами обох народів буде проба зробити сойм ческий способним до працї.

Вчера зібрав ся на наради грецкий парлямент. Президент міністрів Мавроміхаліс заявив в палатї послів, що завдяки патриотичного становища армії і маринарки бунт до кількох годин придавлено. Ту прикру справу віддано судам, котрі ревно займуть ся вислїдженем виновників і покаранєм їх.

Бувший міністер маринарки Комундурос жадав, аби розписано нагороди на голови офіцирів, котрі здезертировали, аби родинам по жертвах бунту визначено пенсиї і аби вичеканено окремий медаль памятковий для офіцирів і вояків, котрі взяли участь в придавленю бунту. Кількох послів відповіло, що ті офіцири і вояки виповнили лиш свій обовязок. Комундурос жадав, аби против бунтівників примінено закон так само, як против розбійників.

Після всякої імовірности заносить ся в Кореї на повстане против японьскої ґеґемониї. Убийник князя Іто мав заявити, що его учинок є лиш початком цілого ряду инших замахів, які будуть вступом до боротьби Кореї о свободу. Та вість не видає ся неможливою хочби з огляду н. нишу вість, яка доносить,

---

Бездомний.

Образок з житя. — К. Шлейгара.

Зимовий вечер. Сірі хмари вкрили небо понад площею снігу, а сумна околиця нїби як той зажурений ум: мовчалива, пуста, задумана.

Поза хлопским хутором, що стоїть онтам далеко серед білого поля, як би він десь заблукав ся від села, а поправді поза его ще дальше положеною межи купами снігу шопою, вистає засипаний снігом стіг вимолоченої соломи; длятого, що не було вже місця в шопі, винесли сюди солому на вітер і м рови.

Ще як змерало ся, крутив ся тут якийсь загорнений в лахмани чоловік, що виглядав нужденно і як би якась хитлива тїнь, що боїть ся сьвітла. Хоч темнота зимової ночи борзо западає, то все-таки можна добре розпізнати, що то бездомний волоцюга, котрий не знає, де подїти ся. Та й черти его лиця ще добре видко. Они виврилені з розпуки, що така люта студінь і що голод так підриває сили. Трудно сказати, що ему видко з очий, а що він веде за руку ще й якусь дитину, то образ сей представляє ще страшнїйший вид.

Нічний подорожний станув коло стога і пустив руку дитини, котра присіла на замерзлий сніг. Відтак обійшов він тоту купу соломи, котрої замерзлі стебла аж кололи в руку, а котрої снїгова покрива від морозу пекла нїби як огнем, копав ногами в солому, шукав руками, аж наконець від північної сторони відшукав якусь вузку діру, що ішла до середини стога; він з великим трудом всунув ся до стога, потягнув за собою дитину, що як без душі дивила ся як він лїз туди, і щез в соломі.

Тихо і пусто як перед тим. Пітьма на земли і пітьма на небі; лиш краєм овиду сьвітить ся біла смуга відблеску від снігу. І все ко тенїє в морозї.

Більше менше по десятій годинї заскрипіли двері від стодоли на хлопскім хуторі, вийшов якийсь худощавий паробок і спустив пса на ніч і вернув чим скорше назад, бо від студени аж ним зачало трясти, та замкнув за собою двері на замок.

Пес пігнав в глуху ніч. Як би якась чорна велика мара бігав він по обійстю, розігнав ся і скочив через пліт, прибіг до шопи і станув.

То великий псиско; в темноті можна видїти лиш его неспокійно сьвітячі дикі очи, що мигкотять в темноті зеленавим сьвітлом мов блудні огники. Пес нащурив уха. Відтак кинув ся, став довго гаркати, а відтак зачав уїдати в темноті на ціле горло. Воздух аж затряс ся і темнота задрожала від того его нічного уїданя. Голос его несе ся аж до села і далеко по полях та доходить і до стога. Волоцюга, що вже дрімав, налякав ся, а скулена коло него дитина зачала дрожати на цілім тілї.

Пес нюхає і вітрить на всї сторони. Не лїзе в свою діру, лиш уїдає як скажений щораз більше. І знов щезає в темноті, уганяє довкола обійстя, біжить знову поза шопу та прискакує до стога і гаркає та гавкає, а наконець скаче на него.

Волоцюга чує глухий скок пса; здогадує ся, що він недалеко а тепер і почув, як щось гопнуло, мов би упало щось тяжкого.

Він кинув ся внову, а дитина, що лежала коло его ніг, зачала плакати зі страху. Пес віскочив знову із стога, оббіг як скажений довкола него, вишукав заткану діру, прискочив і хотів лїзти до середини Якась рука набравши колючої соломи вдарила его по морді; він завив, вискочив з нори і став уїдати з цілої злости як роздрочене дике зьвіря. І знов пустив ся до нори, але й тепер вдарив ся об жмуток замерзлої соломи, скалїчив собі око, а вибігаючі каплї крови замерзли ему таки зараз на его морді.

Рівночасно роздав ся з під стог плач дитини; але такий приглушений, такий трівожливий та жалїстний, що подобав скорше на студене завиване вітру по полях вкритих снїгом. Якийсь грубий голос старав ся шептаючи успокоїти дитину і захриплий клян напастливій собацї.

Але пес не давав спокою. То було очевидно добре вивчене і розумне зьвіря. Спробовавши кілька разів, але надармо залізти в нору під стогом, зачав він рити ся поп'д стіг. Горе тому, хто там сидить, скоро пес до него дорве ся! Як би сказив ся, так борзо розгребує замерзлу шкаралупу снігу, розриває солому, гаркає злїстно, уїдає і в злости аж кидає собою а его очи вже не сьвітлть як дві малї точки, але

що 300 Корейців напало на зелізничу стацию недалеко Сеулю. Що стало ся з японьским зелізничим персоналом, не знати.

Син князя Іто, маркіз Іто, який прибув до Парижа, заявив співробітникови дневника „Figaro", що вість, немов би то его батько дістав повновласть вести якісь важні переговори з російским міністром фінансів Коковцевом, невірна. В дійстности удав ся его батько до Харбіну лише на звіди. Що до переговорів, то коли би они мали були наступити, було би до них дійшло доперва пізнійше.

Новинки.

Львів, дня 3 падолиста 1909.

— **Іменованя і перенесеня.** Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала в етаті управ саліярних в Галичині і на Буковині елевів гірничих Г. Файля і Анг. Малоту ад'юнктами саліярними в X кл. ранги. — Галицка дирекция почт і телеграфів перенесла офіцияла почтового, Льва Френкля, з Перемишля і асистентів почтових: Стан. Саковского і Брон. Смаржевского з Коломиї до Львова; офіц. почт. Льва Хомицкого з Лежайска до Чорткова, ст. офіц. почт., Йос. Ферна alias Далецкого з Кракова до Перемишля; офіц. почт. Пет. Білоху з Бучача до Станиславова; офіц. почт. Льва Тайвіна з Бродів до Кракова асист. поч. Баруха Лістенберґа з Сокаля до Тернополя і наконець асист. почт. Мавр. Метановского з Дрогобича до Бродів.

— **На загальних зборах „Народної Торговлі"**, які відбули ся в понеділок по полудни, по вибраню президиї, до котрої увійшли др. Теофіль Кормош, адвокат в Перемишли яко предсідатель, о. Іван Черепашиньский із Сорок яко его заступник та секретарі Никола Заячківский і Василь Ґресяк, зложив п. Ілия Кокорудз звіт з діяльности совіта за адміністрацийний рік 1908/9 а збори по відчитаню звіту головного комітету контрольного по коротській дискусиї, в котрій забирали голос пп. Захар Скварко, Олекса Ярема, о. Киприян, Володимир Шухевич, а відповідав на піднесені заміти директор Ничай, абсолюторию совітови з веденя діл за рік 1908/9 і постановили виплату 7% дивіденди від уділів. При доповняючім виборі членів совіта вибрані поновно др. Ст. Федак і Роман Сосновский. Також і контрольна комісия остала без зміни і вибрані: Кость Паньковский, др. Володимир Бачиньский і Ант. Хойнацкий. — Дивіденду від уділів виплачуєсь тепер у Львові і по всіх філіяльних складах за предложенєм уділової книжочки. — Не піднята дивіденда за рік минувший до писує ся до уділу.

— **Конституючі загальні збори** акционарів - субскрибентів Земельного Банку гіпотечного, спілки акцийної у Львові, відбудуть ся дня 8 грудня 1909 о 3 год. з полудня в комнатах „Рускої Бесіди (Ринок ч. 10 І пов.) Рівночасно розсилає ся почтою до кождого Вп. акционарів письмо з повідомленем про признане субскрибованих акций і запрошенем на збори. Наколи би кому з Вп. акционарів не доручено письма того до кількох днів, зволить зараз подати се до відома комітету основателів у Львові (ул. Руска ч. 20). — За комітет основателів: Др. Кость Левицкий, др. Тадей Соловій, др. Стефан Федак.

— **Дрібні вісти.** На онегдашних зборах партиї дра Дудикевича виключено з партиї всіх его противників, прихильників о. Давидяка і дра Короля. — Щез без сліду муляр Фр. Баєр літ 34, сліпий на праве око. Ще в пятницю мин. тиждня вийшов на роботу при будові дому при ул. Длуґоша і від того часу доси не вернув. — На площи Ґолуховских задержано вчера 3 малих дітий, котрі заблукали ся і не уміли сказати, як називають ся; лиш найстарша дівчинка, літ може 6, сказала, що они походять із Закарстинова. Діти відставлено до комісарияту. — Поліцият Шведюк арештував онегди нотованого злодія Ів. Миськова за то, що вернув до Львова, хоч ему тут заказано перебувати. Арештований в дорозі на поліцию кинув ся на поліцая і — покусав его сильно. — П. Герміні Мусянович вкрадено ковьір з кримских баранків, а п. Ів. Домаґальскому з кишені ніклевий годинник з ланцушком.

— **Зробив „ентлойф".** Шміля Сойреф, кравець в Кутах постановив чим скорше стати міліонером і заким ще переніс до краю міліонерів розпочав перші кроки свого дорібку таки тут в Галичині. Насамперед понабирав від львівских купців богато товарів вартости кілька тисячів корон і платив за них векслями платними аж від 15 падолиста; відтак продав тоті товари забрав жінку і поїхав до Америки робити дальші інтереси. Повідомлені о тих плянах Сойрефа львівскі купці дали знати на поліцию і може бути, що хитрого промисловця дасть ся ще зловити заким допливе до Америки.

— **Страшна пригода** лучила ся вчера вечером на двірци зелізничім на Підзамчу. В хвили, коли поїзд особовий ч. 15 відходив з Підзамча в сторону як до Підволочиск, впав з плятформи якийсь чоловік на шини, а колеса поїзду перейшли ему по обох руках і череві так, що перетяли тіло на половину, а з черева внутреньности аж на верх вийшли. Се страшне нещастє спостережено аж по відході поїзду. Дано зараз знати на поліцию і поліцийно-лікарска комісия, яка небавком явила ся на місци пригоди, знайшла при тілі леґітимацию, з котрої показало ся, що нещасливий називає ся Филип Ґловацкий і був будником в Зарваници. Що було причиною сего нещастя трудно знати, але по всій імовірности бодай чи не горівка спричинила так страшну смерть. Зразу здогадували ся що Ґловацкий хотів від сторони Вис. Замку вскочити до поїзду підчас того, коли він вже був рушив і в насідок того дістав ся під колеса. Але перед від'їздом видїли его на двірци, а касиєрка, котра продавала ему білет, добачила, що він був нетверезий. Крім того знайдено при нім розбиту фляшку з горівкою.

— **Катастрофи.** Дня 28 с. м. пересунула ся понад підгородєм Фоче коло Ґенуи водна труба, котра зі страшенною силою підняла ся з моря і остаточно висунула ся на беріг, де все нищила і тягнула за собою, що лиш стануло їй в дорозі. Насамперед захопила зараз недалеко від берега три величезні старі дерева, вирвала їх з корінем і понесла дальше. Відтак зірвала кілька дахів і понесла їх а по дорозі вхопила мов би якесь перо віз, на котрім було 30.000 кільоґрамів піску і кинула ним двайцять метрів далеко. Дальше завалила комини в кількох фабриках і позривала з них дахи. На щастє з людий ніхто не згинув ані нікому не стало ся нічого. — Друга, не менше оригінальна катастрофа грозить місту Іновроцлаву, під котрим знаходять ся копальні соли. Вода залила саліни і підмила ґрунт, на котрім стоїть місто, так значно, що місто зачало

таки ніби горять зеленявим як смараґд огнем і кажуть здогадувати ся, яка сила і заїлість в тій собаці. Пес не зважав на то, що покалічив собі лаби аж до крови, так що на снігу лишають ся вузкі червоні смуги там, де тепла кров его стопила; пес втринь живе тіло і кров і в нім відзиває ся тота заїла дикість розлюченої хижої зьвірини, котра не знає ані опамятаня ані милосердия.

Бездомний скрегоче зубами. Заверта очима, що зі страху вилізли ему на верх, а по них видко, що розпука додала ему відваги. Затиснений кулак лагодить ся до оборони від ворога, підчас коли друга рука обнимає дрожачу і від страху майже неживу дитину.

Надходить вже північ. Мороз тисне щораз більше. Острий его подув, що доси давав ся чути лиш як би шепіт якоїсь мари, стає вітром, що дує і свище по закостенілій земли. Він добирає ся навіть до нори волоцюги і січе там мов різками.

Пес бере ся кусати, а чужинець боронить ся.

Аж ось коло шопи дали ся почути голоси. Хлоп збудив ся від страшного уїданя пса, его паробок і наймит повиходили подивити ся, що там такого. Страх брав їх серед нічної пітьми. Держачись один другого, бо' бояли ся якогось нападу, прийшли до стола. Понуре сьвітло ліхтарні, від котрого сніг став ніби червоний, показало їм більше менше, що тут стало ся. Паробок, мужчина високого росту, плечистий, узброєний в костур, сказав сердитим голосом:

— Якийсь дранець — злодій — сидить вже в лапці.

Хлоп закликав пса, котрий занятий своєю роботою, не зважав на прийшовших, заверещав на него та й копнув з цілої сили ногою, коли він не послухав. Пес подивив ся розлюченими очима на хлопа, але й зараз прижмурив їх та спустив в долину, як би помиркував ся. Скомлячи і махаючи хвостом приліз він до ніг свого пана. Хлоп станув перед отвір і крикнув до середини: Хто там? Вилазь звідтам!

Зробило ся тихо, ніхто не рушав ся.

— Ну, вилізеш звідтам, ти злодюго? — кричав хлоп грізно і став тровити псом до стога. Пес кинув ся до нори. І знову дістав узброєним кулаком, запищав, посунув ся корчевим рухом наперед і ліз щораз дальше в глубину стога та ловив зубами довкола себе і від'їдав ся, підчас коли господар і его паробок та наймит заєдно ним тровили.

Тепер з під стога дав ся почути людский голос, якесь стогнане, проклони і просьба.

— Змилуйте ся — не тровіть — вже вилізу!

Они закликали пса і таки его витягнули Волоцюга виліз. Пес покусав ему праву руку і він не міг нею рушати, кров капала з рукава. Лице его викривило ся з болю.

— Розбійники! — 'сказав він, стогнаючи. Паробок і наймит засьміяли ся, а господар замахнув ся на волоцюгу і крикнув:

— Що, ти вухналий голодранче? Зараз мені звідси забирай ся, ти пройдисьвіте, а ні, то я тебе псом навчу!...

Волоцюга скрутив ся, охриплий голос вирвав ся ему з грудий, готов був таки кинути ся на хлопа, але ще в пору побачив зловіщі очи собаки, котрі аж засьвітили ся а розлючене зьвіря вило ся як гадина коло ніг свого пана. Єму прийшла на гадку дитина і він стямив ся. Паробок вдарив его знову костуром по плечах а пес знову загавкав.

Волоцюга пустив ся в глуху ніч і серед морозу а дитину лишив. Погадав собі, що дитині буде тимчасом ліпше в стозі, а може ему ще удасть ся ошукати пса, коли прийде пізнійше в ночи по дитину.

Пустив ся від стога почерез поля, а люди ще ганьбили его на дорогу і пес гавкав за ним. Мало з ніг не падав від утоми, але ішов дальше і вже щезав в нічній темряві, коли пес зачав на ново уїдати так само як і перед тим як би скажений та аж піну точив, так був роз'їв ся. А бездомний зачув, як зашелестіла солома, як пес вискочив знов на стіг і як став пхати ся до нори а відтак зачув глумливий голос.

— Ах, ще один такий пташок! А вилізеш ти звідтам, злодюго?

Він вже тогди не надумував ся богато. Великими скоками прибіг назад і крикнув здалека, благаючи о свою дитину. Єго охриплого голосу, що лиш на силу добував ся ему з грудий, годі було зрозуміти. Всі три мужчини закликали пса до себе і стали прозивати волоцюгу ще гірше як перед тим.

Волоцюга повів мутними очима по тій громадці людий, що при червонавім сьвітлі лямпи видавали ся ему як би які страхи, і лівою рукою витягнув дитину. Таки так, витягнув тото маленьке тіло, що майже вже не рушало ся. Він поставив дитину на ніжки, але слабі ніжки подали ся і тіло упало на сніг Бездомний зойкнув і взяв дитинку на ліву руку, притулив своє брудне лице до її личка та щез знову в темноті. Людем сказав ще: Добра ніч! Понуро вимовив він ті слова — они звучали як би проклін. Покаліченою рукою ледви міг рушати.

Щез і пропав. Люди з хутора ще ішли трохи за ним; раді були, що позбули ся тої якоїсь чужої зволочи. Та й пес ще гавкав за ним проводячи его в нуждену дорогу. — Таки пси на самотних оселях дуже добрі.

А мороз тисне, аж пече, а на дворі пусто і глуха ніч.

вже западати ся. Мури церкви, що стоїть в самім ринку а так само й мури сусідних домів так значно попукали, що готові кождої хвилї завалити ся. Особливо церков грозить заваленєм. В місті настав переполох а полїция зарядила всякі средства осторожности.

— **Міністри без мундурів і титулів.** В Данії став тепер президентом міністрів якийсь адвокат п. Цале, котрий сказав королеви, що готов обняти теку президента міністрів і утворити новий кабінет, але під услівєм, що міністри не будуть мати анї мундурів анї титулів. Король згодив ся на то і підписав декрет зносячий всї титули і ордери. Декотрі ґазети підносять сю подію на сьміх і пишуть: Пане Цале! як же можна так було робити? А кому ж будемо тепер кланяти ся?

— **Дурисьвіт яких мало.** Сими днями розійшла ся була чутка, що до Парижа приїхав якийсь дуже богатий пан, котрого особу закривае якась тайна і загадочність, бо він есть близьким свояком австрийского цїсаря, мабуть сином якогось архікнязя і свояком болгарского короля Фердинанда Кобурґского. Тай дійство показало ся, що то якась загадочна особа, котрої ціла тайна в тім, що есть — кухарем з фаху і умів знаменито ґрафів удавати та цїлий сьвіт дурити. Той дурисьвіт, котрого тепер разом з его жінкою арештовано в Парижи, називав себе графом Ґубата а поправді есть родом з Лінцу і сином малого урядника. Він не хотів в школї учити ся а родичі дали его учити ся на кухаря. То ему однак не сподобало ся і він хотів стати актором; відтак постановив був вступити до маринарки, аж остаточно пустив ся на дурисьвіта і з кухаря виавансував на ґрафа а відтак таки на архікняжого сина. При помочи якоїсь кухарки виїхав він був до Америки і там прибрав титут ґрафа Ґубата.

Але ще в дорозї пізнав ся був з якоюсь богатою іспаньскою ґрафинею, котра також їхала до Америки, і звірив ся їй, що він по правдї син якогось австрийского князя а на доказ того показав їй фотоґрафію, на котрій був відфотоґрафований дійстно яко архікнязь в уніформі австрийского офіцира від кавалєриї з ордером золотого руна. Фотоґрафія була дійстно знята з якогось архікнязя, лиш він доробив до неї штучно свою голову. Ґрафиня все ему вірила, віддавала ему свої дорогоцїнности, платила довги за него, а він все їй обіцював, що небавком приїде его достойна матїр до Америки і тоді они позінчають ся. Коли же тої матери не було видати, а наречений лиш щораз більше домагав ся гроший, ґрафиня набрала підозріня а архікняжий син сип щез тоді одного красного дня без слїду.

В лїтї минувшого року приїхав був до Авесе аж з Парижа якийсь богатий пан дуже дорогим самоїздом: на кізлї сидів льокай в лїбериї а коло него елеґантно убраний шофер; на сидженю поза ними сидїла якась панї з дїтьми, в дорогій тоалєтї а коло неї сидїв — ґр. Оттон Ґубата. Він наймив дуже красну вілю за 5000 корон. Купцї і всілякі доставники були раді, що в місци з'явив ся такий великий пан і буде у них купувати, хоч поки що брав все без гроший.

Ґраф і ґрафиня бавили ся знаменито, не опускали ніяких балїв і забав, аж остаточно вірителї запізвали їх до суду. Тепер показало ся, що самоїзд був власностю якоїсь париської фірми і Ґубата обіцяв ся платити за него по 300 франків за кождий день, не вчисляючи в то платнї шофера. Рахунок фірми виносив 20.000 франків. В судї сказав Ґубата також, що его жінка есть донькою помершого американьского міліярдера бар. Томпзона, а вдовицею по даньскім промисловци Беку та мае кілька міліонів майна. Лиш то, що зізнала Бекова, показало ся правдою. Хто есть теперішна жінка того пана „ґрафа", поки що не знати.

Арештована есть від свого товариша о пятнайцять лїт старша і мае трое дїтий. В помешканю арештованих знайдено крім множества заставничих карток ще й перстїнь, вартости 30.000 франків, котрий тота дібрана пара витуманила від якоїсь ювілєрскої фірми. Крім того знайдено портрет якоїсь високопоставленої личности в уніформі австро-угорского полковника. Готівкою знайдено у них лиш тисяч франків, котрих ужито на удержане троїх дїтий тої пари.

— **Про канадийских Русинів** висказують ся американьскі ґазети дуже прихильно. В однїй з них розповідае ся, як то Русини бідували в перших початках, коли приїхали до Америки, а відтак вказуе ся на то, чого они доробили ся аж до сего часу. Про саскачеваньских і альбертских Русинів згадують ся в тїй ґазетї найприхильнїйше. Прийде час, що згадані поселенцї не будуть в нічім низшими від Канадийців. В Манітобі річ мае ся инакше, а се тому, що там Русини осїли в декотрих місцях на гірших землях, але коли зважити, що Анґлїйцї, будучи на тих землях, не могли чогось доробити ся і повтікали з них, то Русини все таки й там зробили поступ. Про Вінніпеґ згадуе ся не так користно, але мимо деяких некористних проявів в рускім житю, признае ся Русинам і тут поступ. Сотки, як не тисячї Русинів, дійшли своєю невпинною працею до гарних власних домів і т. д. Одним словом Американцї хвалять Русинів.

Телеґрами.

Дрезно 3 падолиста. Доси званий вислїд 80 виборів до сойму; з того припадае 24 на консерватистів, 23 на народно-лїберальних, 9 на вольнодумних а 22 на социялдемократів.

Париж 3 падолиста. В однім з базарів при ул. Ріволї, хотїли пересунути час замикания склепів з год. 7 на 7 год. 30 м. вечером. З того прийшло перед базаром до великої демонстрациї, в котрій взяло участь около 20.000 осіб і аж при помочи полїциї демонстрантів розігнано.

Париж 3 падолиста. Специяльний кореспондент Matin-а доносить з Атин, що король заявив, що остане ся на тронї коли жителї Грециї будуть шанувати конституцию. Впрочім здае ся, що всї бажають собі, щоби король лишив ся, бо в противнім случаю ситуация стала би ся ще більше запутаною.

Константинополь 3 падолиста. „Ікдам" доносить, що міністри Тіттоні і Ізвольский заявили турецким амбасадорам в Римі і Петербурзї, що в Ракконіджі не ухвалено зовсїм нїчого некористного для Туреччини.

Петербург 3-го падолиста. Проживаюче близько Кавказу племя Шаксевенів і Каршабаїв постановило розпочати борбу о введене прогнаного шаха назад на престол.

Ціна збіжа у Львові.

дня 1. падолиста:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . .	13·30	до	13·50
Жито . . .	9·60	до	9·80
Овес . . .	7·30	до	7·50
Ячмінь пашний .	7·—	до	7·50
Ячмінь броварний .	7·50	до	8·50
Ріпак . . .	—·—	до	—·—
Льнянка . . .	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика . . .	—·—	до	—·—
Бобик . . .	—·—	до	—·—
Гречка . . .	—·—	до	—·—
Кукурудза нова .	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо .	—·—	до	—·—
Конюшина червона .	—·—	до	—·—
Конюшина біла .	—·—	до	—·—
Конюшина шведска .	—·—	до	—·—
Тимотка . . .	—·—	до	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, **9·50**, 1·10*), **1·30**, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, **12·00**, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, **10·20***, $2^{\underline{05}}$, **5·58**, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, **11·45**, **4·25**, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, **11·40**, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), $9{\cdot}\underline{44}$, $6{\cdot}\underline{29}$ *), $11^{\underline{55}}$ *).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), $9{\cdot}\underline{28}$, 6·13*), $11{\cdot}\underline{39}$ *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{55}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ $10{\cdot}\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: $12^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $8^{\underline{25}}$, 8·40, $2^{\underline{45}}$, 3·20*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11{\cdot}\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·18**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $2^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10{\cdot}\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11{\cdot}\underline{35}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·25, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6{\cdot}\underline{30}$, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Підгаєць: $5{\cdot}\underline{53}$*), 6·32, 1.49*) $6{\cdot}\underline{50}$, $10^{\underline{54}}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·20, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·20, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідае: **Адам Краховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).